

1. Már kereszt-tem váll - ra vet-tem, Sér - ted mindent

el - ha-gyok. Min - denem vagy, ti - ed let - tem,

Jé - zus, míg e szív do - bog. Vá - gyat, célt a múlt - nak

ad - tam, Nincs már bennem vak re - mény, Gaz - dag

mé - gis én marad - tam: Is - ten és a menny e - nyém.

2. Ember bánthat és zavarhat: / Szíved áldott menedék; /
Sorsom próbál és sanyargat: / Édes csenddel vár az ég. / Nincsen
bú, mely könnyet adjon, / Míg szerelmed van velem, / Nincs öröm,
mely elragadjon, / Hogyha nem benned lelem.

3. Lelkem, teljes üdv a részed, / Hagyd a bút s a gondot
el; / Légy vidám, ha meg-megérzed: / Tenni kell még s túrni kell. /
Gondold el: ki Lelke éltet, / Milyen Atya mosolya: / Lásd, Meg-
váltód meghalt érted: / Mit bánkódnál, menny fia?

4. Kegyelemből dicsőségbe / Szállj, hited majd szárnyat ad, /
S az örök menny fénykörébe / Bevezet majd szent Urad. / Véget
ér itt küldetésed, / Elszáll vándor-életed, / Üdvösséggé lesz re-
ményed, / Égi látássá hited.